

ЕКОСВІТ

№19
2024

ПОНЕДІЛОК, 20 ТРАВНЯ «ЧИСТА КРАЇНА – ЧИСТА ЗЕМЛЯ»

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСНА ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ОХОРОНИ ПРИРОДИ

Шість затишних містечок Європи, про які не знають туристи

Якщо ви не хочете, щоб ваш відпочинок обмежувався стандартними напрямками і маршрутами, радимо придивитися до невеликих європейських міст. Вони наділені більшим шармом, ніж розкручені столиці, та обіцяють спокійний, розмірений відпочинок.

БАХАРАХ, НІМЕЧЧИНА

МОСТАР, БОСНІЯ І ГЕРЦЕГОВИНА

Колись Віктор Гюго назвав це містечко «найчарівнішим у світі», і навіть сьогодні з ним складно не погодитися. Напевно, з часів великого письменника мало що змінилося, тут досі витає дух Середньовіччя: все ті ж будинки, прикрашені соновими балками, старовинні церкви і бруковані вулички. Сюди варто приїхати, щоб відчути цю атмосферу, скуштувати традиційні німецькі сосиски з кислотою капустою і випити місцевого вина, яке є візитною картою містечка.

Туристи не обдаровують підвищеною увагою цю країну, а вже тим більше таке дрібне місто, як Мостар. А даремно! Колоритний і затишний, він був закладений в XV столітті на берегах річки Неретви. З тих пір пережив чимало битв і боїв, але якимось дивом зберіг історичний центр. Візитна картка Мостара – Старий міст, який з'єднує обидва скелясті береги, на яких розташоване місто. Нехай це місто одного дня, але витраченої на нього доби точно не буде шкода.

ОЛОМОУЦ, ЧЕХІЯ

Чехія – це втілення наших уявлень про європейське життя, і навіть таке невелике місто як Оломоуц, що на сході країни, незважаючи на багатовікову історію, сьогодні живе активним культурним життям. Місто схоже на один суцільний музей під відкритим небом, а тому проста прогулянка по ньому вже здається захоплюючою.

ГІТХОРН, НІДЕРЛАНДИ

Роздинкою цього селища є те, що тут немає ні машин, ні доріг. Замість них – канали та човни. І місцеві жителі «паркують» свої човни прямо біля зелених ділянок. Всі будинки приватні, покриті характерною солом'яною стріхою, а навколо них розбиті квітучі сади. Жити тут, напевно, нуднувато, але от якщо відвідати Гітхорн всього на день-два,

здається, що потрапив в паралельну реальність, де всі живуть спокійно і щасливо.

АРОЗА, ШВЕЙЦАРІЯ

Порівняно невелике місто в Швейцарських Альпах є улюбленим місцем відпочинку членів англійської королівської сім'ї, тому, якщо Ароза досить хороша для них, вона напевно сподобається і простим туристам.

БЕРГЕН, НОРВЕГІЯ

Розташований на заході Норвегії Берген був заснований приблизно в 1070 році. Зачаровуючи виглядом своїх нібито іграшкових будиночків, це місто облюбоване норвежцями і туристами з різних країн.

Поневоленний Джарилгач

Як росіяни знищують унікальну природу заповідного острова

Невідомо, хто назвав Джарилгач "українськими Мальдівами". Але, найімовірніше, ця людина не мала на увазі порівняти природу різних островів, якщо вона взагалі нею цікавилася. Адже Мальдівські острови в Індійському океані мають дуже мало спільного з українським Джарилгачем.

Він не потребує екзотичних порівнянь, бо природа острова і прилеглих до нього вод унікальна. Хоча б тому, що тут можна зустріти багато видів рослин і тварин настільки рідкісних, що вони потрапили до різних природоохоронних списків. А якщо копнути трішки глибше, то виявиться, що унікальність місцевої природи не вичерпується одним лише переліком видів.

Проте "завдяки" росіянам острів Джарилгач перетворився на півострів. Проблема, звісно, не в географічній термінології, а в тому, що рукотворний перешийок здатен зруйнувати природу Джарилгача і прилеглих вод. Адже вона не тільки унікальна, але й крихка.

ВЕЛИКИЙ ОСТРІВ

Джарилгач – це найбільший острів України. Він простягнувся тонкою стрілкою на 40 кілометрів із заходу на схід у Каркінітській затоці. Це куточок Чорного моря між північно-західним узбережжям Криму з одного боку і материковим узбережжям Херсонщини – з іншого.

Хоча люди на острові не живуть, але часто його відвідують. До окупації півдня України він був улюбленим місцем відпочинку туристів у теплу пору року.

Дістатися до нього можна кількома шляхами. Наприклад, катером зі Скадовська. Або в більш авантюрний спосіб –

із селища Лазурне вброді перейти протоку – найвужче місце, що відділяє острів від материка.

В залежності від пори року та погоди глибина протоки може змінюватися. Тому іноді деякі ділянки доводиться перепли-

вати. А іноді навпаки – протоку заносить піском. Тоді виникає сухопутний міст до Лазурного; але найближчий шторм руйнує його і півострів знову стає островом.

СУХОПУТНИЙ МІСТ

Джарилгач потрапив під окупацію майже одразу після початку повномасштабного вторгнення росіян. Але стрічки новин аж донедавна не приділяли острову надто великої уваги.

З воєнної точки зору він значної цінності не має. Грабувати на ньому також особливо немає чого: два маяки і будинок лісгоспу – це, напевно, найбільші матеріальні цінності, які є на Джарилгачі.

В травні цього року Генштаб Збройних сил України повідомив, що російські окупанти з'єднали Джарилгач з материковою частиною України в області Лазурного, яке також перебуває під окупацією.

За словами керівниці Об'єднаного координаційного пресцентру Сил оборони півдня Наталії Гуменюк, російські військові використовують Джарилгач як навчальний табір для мобілізованих. А також можуть розміщувати там свої склади.

Можливо, окупанти вважають це місце відносно безпечним для себе. Адже територія острова входить до національного природного парку "Джарилгацький". Тому українські військові можуть не наважитися по ньому стріляти суто з гуманності.

Втім, як каже директорка нацпарку Ірина Сабашенко, на супутникових знімках можна побачити, що "міст" між островом та материком виник ще в травні минулого року. Вона впевнена, що сталося це не внаслідок природних процесів, а "завдяки" роботі окупантів. В іншому разі піщану перемичку за цей час мали б розмити шторми.

Але саме після згаданого повідомлення Генштабу науковці та природоохоронці почали бити на сполох. Річ у тім, що навіть якщо на острові не будуть вестися бойові дії, саме по собі перекивання протоки і створення сухопутного "мосту" між островом та материком несе серйозні ризики для природи.

МІСЦЕ ДЕЛЬФІНІВ

На північ від Джарилгача, умовно кажучи, між островом та Скадовськом, розташована Джарилгацька затока. В цій мілкій частині Чорного моря сформувався рослинний і тваринний світ, який робить її не схожою на інші куточки моря і навіть на сусідні води Каркінітської затоки.

Найпомітніші тутешні мешканці – китоподібні. Це два види дельфінів – афаліни та білобочки, а також морська свиня, яка до дельфінів, строго кажучи, не належить, але близька до них з погляду систематики.

Всі три види тварин входять до Червоної книги України. Вони, звісно, мешкають не тільки в Джарилгацькій затоці, а й в інших частинах Чорного моря. Але популяція кожного з трьох видів у затоці якщо не унікальна, то чимось особлива.

"Загалом, у північно-західній частині Чорного моря морських свиней мало, – розповідає фахівець із китоподібних, доктор біологічних наук Павло Гольдін. – Найбільша чисельність цих тварин у південних частинах моря – біля берегів Болгарії та Грузії. Але в Джарилгацькій затоці щільність популяції морських свиней приблизно така, як у Болгарії. Тобто в українській частині Чорного моря іншого такого скупчення морських свиней немає".

Білобочка, або ж, як його називають, звичайний дельфін, як правило, мешкає у відкритому морі. Але у світі є кілька місць, де ці китоподібні утворюють прибережні угруповання. Наприклад, поруч із Новою Зеландією, біля міста Южне на Одещині, а також у Джарилгацькій затоці, де популяція налічує близько двохсот особин.

У цю ж затоку щоліта припливають близько пів сотні афалін. Павло Гольдін разом із колегами кілька років поспіль ідентифікували їх за спінними плавцями, які в кожного дельфіна відрізняються дещо так само, як у людей відрізняються відбитки пальців. З'ясувалося, що до затоки щороку повертаються одні й ті ж особини.

"Це маленька група – 50 тварин, вони живуть біля самого острова, – розповідає Павло Гольдін. – Їм притаманні незвичні, можна сказати, культурні форми поведінки. Наприклад, вони полюють у прибітній смугі. Тобто вони аж на пів корпусу можуть "виходити" на пляж, коли наздоганяють рибу.

І, звичайно, якщо дельфін наполовину "вийшов" на берег, а там п'яний "орк", то це створює ризик для цих тварин".

ПІВДОБНИЙ СВІТ ДЖАРИЛГАЦЬКОЇ ЗАТОКИ

Китоподібні – це найбільш помітна для невтасмиченого ока частина живого світу Джарилгацької затоки. Але не лише вони роблять тутешню природу неповторною.

Соф'я Садогурська, наукова співробітниця Інституту ботаніки імені М. Г. Холодного НАН України та експертка громадської організації "Екодія", упродовж кількох років перед початком повномасштабної війни вивчала водорості, що ростуть у затоці поруч із островом.

Тут чи не єдине місце у північно-західній частині Чорного моря, де заглибилася популяція бурої водорості цистозейри. Крім Джарилгацької затоки в українських водах її можна зустріти також у Тилігульському лимані та біля узбережжя Криму.

Цистозейра важлива не тільки сама по собі, але й як частина екосистеми. Адже її зарості виконують роль нерестовища для різних риб. Їх, до речі, у водах Джарилгацької затоки понад пів сотні видів та підвидів. І почуваються вони тут зовсім непогано, якщо порівнювати з багатьма іншими частинами Чорного моря.

"Які-небудь бички можуть "сидіти" тут суцільним шаром на дні, чого ви не побачите там, де є постійна присутність людини, – розповідає старший науковий співробітник Інституту морської біології НАН України Михайло Сон. – Скати-хвостокі там також є масовим видом.

Є дуже небагато місць у Чорному морі, де для риб такий низький рівень турбування з боку людини".

Тут є занесені до Червоної книги осетри, севрюга та білуга, а також промислові види, такі як чорноморський оселедець, тюлька, кефаль та інші.

"Ми також знаходили там популяцію водорості, яка називається *Sodium vermicilara* (Кодіум черв'якуватий), – розповідає Соф'я Садогурська. – Вона включена до Червоної книги України і в нашій країні росте лише в кількох місцях – як правило, уздовж кримського узбережжя.

Але там вона живе на глибині п'ять метрів і більше. А в Джарилгацькій затоці її можна побачити на глибині всього 20 сантиметрів. Разом із цистозейрою вони утворюють у цих місцях різноманітні й абсолютно наймовірні оселища."

Вузька частина затоки поруч із Джарилгачем разом із самим островом входить до складу нацпарку "Джарилгацький". Крім того, затока є територією Смарагдової мережі, а також охороняється Рамсарською конвенцією про водно-болотні угіддя та ще кількома міжнародними угодами. Іншими словами, з погляду охорони природи вона важлива не лише на державному, але й на міжнародному рівні.

Через перекрити росіянами протоку вода в затоці буде застоюватися. Це, своєю чергою може призвести до замулення та інтенсивнішого цвітіння фітопланктону – проблеми, яка спостерігалася в затоці й раніше через скиди забруднених вод з материкової України.

В результаті можуть постраждати рідкісні водорості, а відтак і пов'язані з ними екосистеми. Якщо в затоці стане

менше риби, дельфіни та морські свині також покинуть ці води в пошуках кращих місць для життя.

ОСТРІВ ПТАХІВ

Певну аналогію між Джарилгачем та островами в далеких океанах все ж можна знайти.

Колись у Новій Зеландії не було людей, але жили папуги какапо. Ці птахи не здатні літати, адже поруч із ними немає хижаків, тому їм немає потреби рятуватися від них.

Потім до Нової Зеландії прибули люди, які стали полювали на какапо. А шури, коти та собаки, які припливли разом із людьми, розорювали гнізда і поїдали самих птахів.

Популяція какапо скоротилася так сильно, що у XX столітті здавалося, що ці папуги цілком вимерли. На щастя, вони все ж збереглися. Сьогодні на кількох невеликих островах мешкає дві з половиною сотні птахів.

Джарилгач не був відокремлений сотнями кілометрів океану впродовж багатьох тисяч років від інших ділянок суходолу, як це було у випадку з островами Нової Зеландії. Але попри це він відносно ізольований від великої землі і це йде явно на користь мешканцям острова.

Наприклад, донедавна на ньому не пускали котів і собак – щоб він не повторив долю новозеландських островів.

На Джарилгачі зустрічаються 250 видів птахів. В певні періоди тут скупчуються близько 150 тисяч особин. На острові можна зустріти рожевого пелікана, дрохву, степового журавля – загалом майже 70 видів із Червоної книги України.

Велике скупчення різних видів птахів можливе тільки тому, що донедавна присутність людини на острові та її діяльність обмежувалися природоохоронним режимом. Тепер, коли на Джарилгачі перебувають сотні російських військових і на ньому безперешкодно може потрапити будь-яка техніка, не кажучи вже про бродячих котів та собак, про належну охорону природи залишається тільки мріяти.

ДЮНИ І БЕРНСЬКА КОНВЕНЦІЯ

Як ми вже згадували, природа Джарилгача та частини прилеглих до нього вод охороняється на міжнародному рівні. Точніше охоронялася до того, як острів окупували росіяни.

Коли науковці та природоохоронці ухвалюють рішення про захист тієї чи іншої території, вони дивляться не лише на окремі види, які на ній мешкають, але й на цілі екосистеми, або, як їх називають науковці, оселища. Чимало таких оселищ також потребують охорони.

Щоб було зрозуміліше, прикладом одного серед багатьох оселищ, які охороняються на європейському рівні, є букові ліси. Ще один приклад – гірські сінокосні

луки. Обох екосистем лишилося так мало, що їх потрібно захищати.

Якщо повернутися на Джарилгач, то там є понад півтора десятка різних оселищ, або екосистем, які потребують охорони. Це, наприклад, приморські лагуни та різні види піщаних дюн з характерною для них рослинністю. Також тут є екосистеми, які називаються міждюніми улоговинами. Вони цінні зокрема тим, що в них ростуть кілька видів орхідей.

Всі ці та інші екосистеми острова охороняються Бернською конвенцією, що вважається головною природоохоронною угодою Європи. І якщо не вдаватися в подробиці, то можна сказати, що, охороняючи Джарилгач, ми наближаємо себе до Європи.

Більшість із піщаних оселищ острова дуже вразливі перед різними механічними впливами. До окупації навіть наплив відпочивальників завдавав їм шкоди. Годі й казати про те, що важка техніка може легко їх знищити.

Із понад пів тисячі видів рослин, що мешкають на острові, понад двадцять занесені до Червоної книги України. А такі як кендір Русанова вважаються ендеміками. Тобто ніде в інших місцях вони не зустрічаються.

ТОНКІ СМУЖКИ ЖИТТЯ

Михайло Сон розповідає, що Джарилгацька затока, попри те що він та інші біологи проводили там свої дослідження до окупації, все ще залишається недостатньо вивченою. Просто тому, що за декількома напрямками там ніхто не працював системно.

Приклад такої terra incognita – вузька смужка прибою, де води затоки зустрічаються з морем. Цю смугу вкриває "матрац" зостери, або морської трави. Вона слугує домішкою для малопомітних ракоподібних, молюсків та комах.

Досліджуючи їх останніми роками, Михайло Сон відкрив кілька нових для Чорного моря видів безхребетних, а також угруповання видів, які до цього не були ніким описані.

До нашого часу вони збереглися тому, що їх ніхто особливо не чіпав. Але втручання людини, не кажучи вже про важку техніку, виливи пального, вибухи та можливі бойові дії можуть легко знищити ці тонкі смужки життя.

* * *

Джарилгач – один із багатьох куточків природи України, що опинився під окупацією або в зоні бойових дій. Раніше "Українська правда" розповідала, як складається доля заповідника "Асканія-Нова" та інших об'єктів природно-заповідного фонду.

З частиною з них, наприклад, із Кінбурнською косою, Джарилгач об'єднує невизначеність і невідомість. Природоохоронці та науковці можуть говорити про об'рунтовані ризики, що сьогодні загрожують тваринам, рослинам чи цілим екосистемам на окупованих територіях.

Але робити наукові, а не емоційні висновки можна лише після того, як науковці потраплять безпосередньо на місце подій, проведуть необхідні вимірювання, спостереження та аналізи. До того космічні знімки залишаються чи не єдиним достовірним джерелом інформації про стан природи на багатьох окупованих територіях.

Так і у випадку з Джарилгачем сьогодні немає можливості оцінити збитки, які росіяни завдали природі. Натомість можна говорити про об'рунтовані ризики для природи. Деякі з них, дуже ймовірно, вже стали реальністю в тому чи іншому обсязі.

Якщо по острову їздить важка техніка, то швидше за все вона вже зруйнувала якісь дюни чи інші екосистеми та знищила певну частину рослинності. На жаль, поки триває окупація, може знищити ще більше.

Загрози для екосистем затоки можуть бути аж ніяк не меншими, ніж для природи самого острова. Але їм ще можна запобігти.

Якщо найближчими місяцями українські військові звільнять Джарилгач від російських окупантів, то ні дельфіни, ні інші мешканці затоки, найімовірніше, не встигнуть серйозно постраждати через перекриття протоки.

А саму протоку треба буде відновити одразу після деокупації території. Принаймні якщо виходити з міркувань захисту довкілля.

Дмитро Сімонов

Повідомлення про намір отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря проммайданчика Товариства з обмеженою відповідальністю "Ветсинтез" для ознайомлення громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю "Ветсинтез" (скорочена назва - ТОВ "Ветсинтез", ідентифікаційний код - 31061220), повідомляє про намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами для діючого виробничого майданчика підприємства.

Популярне резюме

Юридична адреса суб'єкта господарювання: 61001, м. Харків, Слобідський р-н, вул. Смольна, 30; контактний номер телефону: +38(057)714-37-51; e-mail: info@vetsintez.com. Фактичне місце розташування виробничого майданчика ТОВ "Ветсинтез": 61075, м. Харків, Індустріальний р-н, вул. Луї Пастера, 2.

Метою отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря для існуючого об'єкта є здійснення господарської діяльності, яка пов'язана з викидами забруднюючих речовин в атмосферне повітря, для забезпечення виконання вимог, передбачених нормативами екологічної безпеки у галузі охорони атмосферного повітря.

Згідно Закону України "Про оцінку впливу на довкілля" № 2059-VIII від 23.05.2017 р. та Постанови № 1010 від 13.12.2017 р. діяльність виробничого майданчика "Ветсинтез" не підлягає оцінці впливу на довкілля. Основним видом діяльності проммайданчика є виготовлення ветеринарних препаратів, а також преміксів для кормів та корми для тварин (в т.ч. сільськогосподарських тварин) та косметичної продукції.

До складу виробничого проммайданчика входять наступні підрозділи: цех приготування ін'єкційних розчинів, цех виготовлення порошкоподібних препаратів, цех прероральних препаратів, технологічна лабораторія, хімічна лабораторія, бактеріологічна лабораторія, дільниця приготування масел, складські приміщення, місце розташування дизельгенератора, гостьова стоянка автотранспорту. Технологічний процес виробництва препаратів складається з наступних операцій: приймання сировини, підготовка сировини та вхідних компонентів, змішування компонентів для отримання заданих рецептур, розчинення необхідних компонентів з лікувальними властивостями у воді для ін'єкцій за певних умов і співвідношенні з наступними операціями фільтрації й наповненням стерилізованих флаконів приготуванням розчином і укупорюванням, подальша перевірка їх якості в лабораторіях, фасування препаратів, маркування препаратів, передача на склад карантинного зберігання. Під час виробничих процесів використовується наступне технологічне обладнання: робочі столи для зважування сировини та компонентів, дозатор рідин, напівавтомат по розливу розчинів, реактори-апарати для приготування препаратів, ваги, вібростол, шнековий авантажувач, змішувач, фасувальні автомати, фасувальні машини, конвеєр, ампульно-запаячна машина, стерилізатор, автомат маркування, робочі місця упаковки продукції, ручні мийки, лабораторні витяжні шафи, хроматографи.

Опалення приміщень проммайданчика здійснюється за допомогою топкової, в якій розташовані твердопаливний котел "Retra 3M100" проектною потужністю 100 кВт. В якості резервних котлів використовуються два твердопаливних котла "ARS-100", проектною потужністю 99 кВт. Котли працюють на відходах деревини. В якості резервного електроживлення на території проммайданчика передбачений генератор дизельний "Saro" R61081ZLD потужністю 200 кВт, який працює на дизпаливі. Максимальні валові викиди таких забруднюючих речовин як азоту діоксид, вуглецю оксид, ангідрид сірчистий, недифференційований за складом пил (аерозоль), спирт етиловий, спирт ізопропіловий, масло мінеральне нафтове (веретенне, машинне, циліндрове і ін.), вніл хлористий, натрію карбонат (сода кальцінована), вуглеводні насичені C12-C19 (розчинник РПК-26611 і ін.) у перерахунку на сумарний органічний вуглець в атмосферне повітря від джерел викидів складатимуть 2,833 т/рік, а також газу парникового ефекту - 37,452 т/рік.

Проммайданчик не має виробництв або технологічного устаткування, на яких повинні впроваджуватися найкращі доступні технології та методи керування. За ступенем впливу на забруднення атмосферного повітря об'єкт відноситься до третьої групи. На підприємстві відсутні джерела викидів, з яких в атмосферне повітря надходять забруднюючі речовини від виробництв та технологічного устаткування, на які повинні впроваджуватися заходи щодо досягнення встановлених нормативів граничнодопустимих викидів для найбільш поширених і небезпечних забруднюючих речовин (основні джерела), джерела викидів, що зазначені в документах, відносяться до інших джерел викидів. На період проведення робіт з об'рунтування обсягів викидів підприємства викиди забруднюючих речовин на підприємстві не перевищують встановлених законодавством нормативів. Аварійні та залпові викиди на проммайданчику відсутні. Перевищень ГДК забруднюючих речовин на межі житлової забудови не відбувається, тому негативного впливу на елементи навколишнього середовища даний майданчик не чинитиме і не вплине на санітарно-гігієнічну ситуацію в зоні постійного проживання населення.

Пропозиції щодо дозволених обсягів викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами надаються у відповідності до Наказу Мінприроди від 27.06.2006 № 309. Для одержання додаткової інформації прохання звертатись на підприємство за телефоном +38(0522)30-10-30.

Скарги та пропозиції просимо надсилати протягом 30 календарних днів з дати публікації об'яви до Харківської обласної військової адміністрації за адресою: 61002, м. Харків, вул. Сумська, 64, тел. (057)7052153, E-mail: publik@kharkivoda.gov.ua.

Повідомлення про намір отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря проммайданчика виробничих баз Комунального підприємства "Чугуїввода" для ознайомлення громадськості

Комунальне підприємство "Чугуїввода" (скорочена назва - КП "Чугуїввода", ідентифікаційний код - 36555336), повідомляє про намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами для діючого майданчика підприємства виробничих баз.

Популярне резюме

Юридична адреса суб'єкта господарювання: 63506, Харківська область, м. Чугуїв, вул. Героїв Чорнобильців, 61; контактний номер телефону: +38(05746)22630; e-mail: chuguevoda@ukr.net. Фактичне місце розташування майданчика виробничих баз КП "Чугуїввода": 63506, Харківська область, м. Чугуїв, вул. Героїв Чорнобильців, 61.

Метою отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря для існуючого об'єкта є здійснення господарської діяльності, яка пов'язана з викидами забруднюючих речовин в атмосферне повітря, для забезпечення виконання вимог, передбачених нормативами екологічної безпеки у галузі охорони атмосферного повітря.

Згідно Закону України "Про оцінку впливу на довкілля" № 2059-VIII від 23.05.2017 р. та Постанови № 1010 від 13.12.2017 р. діяльність майданчика виробничих баз КП "Чугуїввода" не підлягає оцінці впливу на довкілля. Основним видом діяльності проммайданчика є ремонт та технічне обслуговування службового автотранспорту підприємства. Виробництво продукції на проммайданчику виробничих баз не має.

В приміщенні гаражних боксів в ремонтній зоні проводиться технічне обслуговування службового автотранспорту. В приміщенні майстерні здійснюється механічна обробка металу із застосуванням верстату токарного 16K 20П та верстату заточного. В приміщенні гаражного боксу облаштовано електрогазозварювальний піст для проведення електрозварювальних ремонтних робіт, а також проводиться газова різка металу. Опалення приміщення адмінбудівлі здійснюється за допомогою твердопаливного котла "Витязь Рго" проектною потужністю 80 кВт. Котел працює на відходах деревини. В якості резервного електроживлення на території проммайданчика передбачений генератор дизельний "KGP13 Gensset 1500" потужністю 12 кВт, який працює на дизпаливі. Джерелами утворення забруднюючих речовин є котел, генератор дизельний, металообробні верстати, електрогазозварювальні апарати та автотранспорт. На баланс підрозділу є транспорт, який зберігається та обслуговується на території майданчика, але працює поза межами майданчика. Максимальні валові викиди таких забруднюючих речовин як заліза оксид* (у перерахунку на залізо), марганець і його сполуки (у перерахунку на діоксид марганцю), кремнію діоксид аморфний (Аеросил-175), азоту діоксид, вуглецю оксид, ангідрид сірчистий, недифференційований за складом пил (аерозоль), вуглеводні насичені C12-C19 (розчинник РПК-26611 і ін.) у перерахунку на сумарний органічний вуглець в атмосферне повітря від 6 джерел викидів складатимуть 0,6302 т/рік, а також газу парникового ефекту - 102,854 т/рік.

Проммайданчик не має виробництв або технологічного устаткування, на яких повинні впроваджуватися найкращі доступні технології та методи керування. За ступенем впливу на забруднення атмосферного повітря об'єкт відноситься до третьої групи. На підприємстві відсутні джерела викидів, з яких в атмосферне повітря надходять забруднюючі речовини від виробництв та технологічного устаткування, на які повинні впроваджуватися заходи щодо досягнення встановлених нормативів граничнодопустимих викидів для найбільш поширених і небезпечних забруднюючих речовин (основні джерела), джерела викидів, що зазначені в документах, відносяться до інших джерел викидів. На період проведення робіт з об'рунтування обсягів викидів підприємства викиди забруднюючих речовин на підприємстві не перевищують встановлених законодавством нормативів. Аварійні та залпові викиди на проммайданчику відсутні. Перевищень ГДК забруднюючих речовин на межі житлової забудови не відбувається, тому негативного впливу на елементи навколишнього середовища даний майданчик не чинитиме і не вплине на санітарно-гігієнічну ситуацію в зоні постійного проживання населення.

Пропозиції щодо дозволених обсягів викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами надаються у відповідності до Наказу Мінприроди від 27.06.2006 № 309. Для одержання додаткової інформації прохання звертатись на підприємство за телефоном +38(0522)30-10-30.

Скарги та пропозиції просимо надсилати протягом 30 календарних днів з дати публікації об'яви до Харківської обласної військової адміністрації за адресою: 61002, м. Харків, вул. Сумська, 64, тел. (057)7052153, E-mail: publik@kharkivoda.gov.ua.

Газета - "Екосвіт", вітчизняна, українською мовою. **Тематика газети** - екологічна. **Засновник** - Харківська обласна організація Українського товариства охорони природи. **Відповідальний за випуск** - Суровцева І. В. **Порядковий номер випуску, дата його виходу в світ** - №19 від 20.05.2024. **Тираж** - 300 шт. **Розповсюджується** безкоштовно. **Адреса видавця** - м. Харків, вул. Серпова 4, оф. 511-610. **Серія, номер і дата видачі свідоцтва про державну реєстрацію** - КВ № 24203-14043ПР від 30.10.2019. **Видавець** - ФОП Суровцева І. В. **Точка зору** відповідального за видання не завжди співпадає з точкою зору авторів. **Відповідальність за зміст реклами** несе рекламодавець. **Рукописи** не рецензуються та не повертаються. **Тематика газети** - екологічна, українською мовою. **Спосіб поширення**: 100% - роздріб. **Обсяг**: 4 шпальти. **Формат**: А4, кольорова. **Розміщення інформації в газеті "Екосвіт"** тел. +38 099 199 69 79 surovtceva2205@gmail.com